

En mangeårig strid mod Aalborg kommune ender i menneskelig tragedie

I 1999 omlagde det tidligere Hals kommune et centralt beliggende vejkryds i Hou.

Senere samme år køber jeg en dejlig næsten 100 år gammel ejendom på en hjørnegrund tilstødende dette vejkryds.

Et hus med en kæmpe sjæl og en lang historie.

Et hus, som mange af byens borgere har deres egen historie om og ikke mindst, minder fra en tid med cykelhandel og en ganske særlig cykelhandler. "Jensen ordner alt". Sådan hører jeg gennem mange år "Nå, du bor i cykelhandlerens hus"..

Det tilstødende vejkryds var tidligere asfalteret fladt med støbte fortove og kantsten til afledning af overfladevand.

Hals kommune omlægger i 1998/99 krydset til kraftig hævet midte således det kunne virke fartdæmpende. Det blev anlagt i chaussé sten og brosten, kantsten blev fjernet og fortovene blev ligeledes hævet, og anlagt med fine sten og sandbund. Bunden er dermed gjort stærkt absorberende mod en tidligere relativ tæt belægning.

Der er ved etablering af krydset ikke foretaget nogen fugtsikring af min ejendom, der er ikke etableret nogen vejafvanding, nærmeste kloak ligger 60 m væk. Der er ikke etableret omfangsdræn omkring huset og ved regnskyl kan man tydelig se overfladevandets direkte kurs ind mod husets facade.

I flere år måtte min nabo og jeg tillige døje med, at vandet skyllede ind af vores indkørsler, hvilket bevirkede vi altid havde en mindre sø stående. Vandet fra krydset løber langs min grund og gør det stadigvæk. Det kalder man fra kommunens side en "naturlig vandafledning" - således kan man jo komme omkring ved at spare på bygge-anlægsarbejdet.

Da man hævede krydset betragteligt ved omlægningen, hævede man også fortovet mere end 10 cm. Således er fortovet lagt op over husets sokkel.

Til sammenligning skal det siges, at ingen forsikringsselskaber vil i dag forsikre et hus som ikke har mindst 15 cm sokkel - efter kommunens omlægning af det tilstødende vejkryds/fortov, har mit hus en sokkel på 1.8 cm.

Huset er jo ikke bygget efter nutidens krav, og mange af de gamle huse i Hou står på 3 - 5 bræk mursten, hvilket var normal byggeskik i 1913.

Alt dette er ikke ligefrem (raket)videnskab man tager i betragtning, når man køber hus, det var der heller ikke nogen byggesagkyndige eller den landskabsarkitekt der tegnede krydset der tog hensyn til ved omlægningen i 1999.

Det er vel kun relativt få mennesker, der vil kigge på kommunens vejanlæg, når man køber hus, og burde det ikke være således, at vi som husejere SKAL kunne stole på, at myndighederne selvfølgelig udfører deres nye anlæg således, at det IKKE skaber direkte sundhedsfarer og ødelægger borgeres private ejendom?

Mine 2 børn og jeg flytter ind og de følgende år iværksættes en gennemgribende renovering af husets midtersektion og 1. sal.

Mine børn får værelser i husets stueetage, værelser der vender ud mod det tilstødende vejkryds.

Efter nogle år begynder vi dog at få alvorlige fugtproblemer i de 2 børneværelser, der har hidtil ikke været større problemer mere end man kan forvente af et næsten 100 år gammelt hus.

Værelserne bliver affugtet, og i den forbindelse tager jeg kontakt til et daværende byrådsmedlem i Hals kommune, idet jeg har den opfattelse, at fugtproblemerne kan skyldes afledning af overfladevand fra krydset.

Jeg får dog kun tilbage fra Hals kommune pr. telefon, at vejkrydset er udført efter et ønske fra Borgerne i Hou - det skal fungere som trafikgene og se pænt ud, og han forsikrede mig om, at der var taget alle fornødne foranstaltninger i forhold til mit hus.

Jeg er på daværende tidspunkt så naiv, at stole på dem som offentlig myndighed.

Og samtidig kommer vand jo fra oven - eller?

Jeg bruger mange penge på, at renovere husets top, tilsikre huset er tæt. Der bliver udført sokkelarbejde over niveau - jeg kan jo ikke grave kommunens fortov op og lave sokkelarbejde under niveau. Og samtidig - Kommunen har jo fortalt mig, at krydset ikke kan være årsag til de fugtproblemer, de har jo taget alle forholdsregler.. (det bliver ved syn og skøn i 2010 konstateret, at der IKKE er nedlagt omfangsdræn - så den embedsmand har altså fyldt mig med løgn)

I mellemtiden flytter min søn hjemmefra, og sært nok forsvinder hans ofte forkølelser, nyseanfald, øjne der løber i vand og tydelig allergi.

Men på det tidspunkt, kender jeg ikke til skimmelsvamp og de alvorlige gener og helbredsfølger det giver.

Min datter har fået værelse på 1. sal efter istandsættelse, så de to værelser anvendes efterfølgende mest til gæsteværelser.

I 2007 bliver det til udskiftning af alle vinduer i huset nederste etage.

I den forbindelse opdager vi hvor slemt tilredt de 2 værelser ud mod krydset rent faktisk er.

Underligt nok er murværk oppefra helt tørre, ligesom lofter er tørre, men fra ca. midt på væggene og ned til gulvet, driver alle vægge af vand.

Gulvene og murværk bliver derfor frit lagt og så bliver det ganske tydeligt, at vandet kommer nedefra - der står blankt vand ovenpå fugtspær - altså må vandet løbe ind i huset udefra, hvor husets sokkel er blevet lagt under fortovet.

Jeg tager derfor kontakt til mit forsikringsselskab TopDanmark, som iværksætter en kloak- og stikledningsundersøgelse, for at afklarer om det kunne være en årsag, men der er ingen fejl.

Til gengæld er kloakfirmaet meget vakse, og siger hurtigt - "Det er da ikke så underligt du har problemer, med det vejkryds, alt vand fra krydset ledes jo direkte ind under dit hus, og ind af din indkørsel - det er altså ulovligt".

Da der ikke kan påvises kloakfejl kan TopDanmark ikke dække skaden, men tilskynder til, at jeg iværksætter en sag mod kommunen.

I mellemtiden har der været kommunesammenlægning, så nu hedder det Aalborg Kommune og sært nok er alle dokumenter mm. vedr. dette anlægsarbejde på mystisk vis bortkommet.

Ingen fra Teknik og miljø forvaltningen i Aalborg kommune tilbyder nogen form for undersøgelser trods deres lovmæssige forpligtelse, ej heller fortæller nogen mig, at de har pligt til, at iværksætte genhusning, da det er sundhedsmæssigt meget farligt at bo i.

Jeg iværksætter derfor en gennemgribende undersøgelse ved Bygge og Miljøteknik A/S, og det er ganske skræmmende at blive bekendtgjort med så svære angreb af skimmelsvamp, som huset rent faktisk er ramt af.

En sådan undersøgelse, er en meget dyr affære, - taget i betragtning, at det rent faktisk var Aalborg kommune der skulle have afholdt den udgift, har jeg dog måttet erlægge 30.000 kr. alene til det.

Med rapporten i hånden og rådgivernes dom over huset, samt ikke mindst deres råd om at fraflytte huset, tager jeg direkte kontakt til Rådmand for Teknik og miljøforvaltningen i Aalborg kommune i oktober 2008 og gør hende opmærksom på, at vi bor i skimmelsvamp, og jeg er stærkt bekymret for vores helbredsmæssige følger og konsekvenser deraf. (se bilag "Bøn til en Rådmand")

Jeg er enlig forsørger og har bestemt ikke økonomi til at skulle afholde endnu en husleje, og da det er et offentligt vejanlæg der er årsagen til vi så risikere at blive syge af at bo der, havde jeg nok forestillet mig, at kommunen selvfølgelig ville tilsikre os en anden bolig.

Den pågældende rådmand svarer dog aldrig på mine henvendelser.

(Først flere år senere bliver jeg bekendt med, at der altså findes lovgivning for, hvordan en kommune har pligt til, at iværksætte undersøgelser og om nødvendigt foretage genhusning jf. Byfornyelsesloven, men i denne lovgivningen er årsagen til skimmelangreb uden betydning - det benytter Aalborg kommune sig absolut af).

Aalborg kommune sætter deres forsikringsselskab Codan på sagen.

Desværre er Codan tilsyneladende meget hårdt ramt af manglende ekspertise til at tage sig af en sådan sag som min. Så de bruger 7 måneder på at undskylde sig med, de har én medarbejder der er langtidssyg, og derfor sker der intet i sagen. Dernæst holder de 2 måneders ferie i Codan, så 9 måneder forløber uden en endelig rapport fra deres side.

I 2011 kommer det dog frem, at Codan undersøgte forholdene i januar 2009, men den endelige rapport kom først i oktober 2009, hvor de fralægger sig al ansvar.

Jeg modtager dernæst en skrivelse fra Aalborg kommunes advokat, de forbeholder sig ret til forældelse af sagen, da 10 års fristen er ved at nærme sig.

I mellemtiden tilbyder jeg gentagende gange via min daværende advokat Aalborg kommune, at vi må løse dette problem uden retssag, som kun koster ikke mindst mig, men også samfundet en masse penge, men desværre ønsker man tilsyneladende ikke at samarbejde fra Teknik og miljø forvaltningens side. Således svarer de aldrig på mine henvendelser om en eller anden form for fælles løsning eller forlig.

Jeg har derfor ikke andre muligheder, end at stævne Aalborg kommune i 2008.

De næste 2 år forløber med udarbejdelse af syn og skøns temaer, der skal udarbejdes 2 forskellige - et der varetager bygge-anlægssiden og et der varetager selve huset.

Dernæst skal der udvælgelse syn og skønsfolk og rigtig mange ingeniører kom i forslag, det virkede dog nærmere som kattens leg med sit bytte, for de folk jeg

kunne godkende - hvilket kun var folk udenbys fra, afviste Aalborg kommune kategorisk.

I mellemtiden måtte min datter og jeg indrette os bedst muligt i huset. Den skadede del blev lukket af med plastik for at undgå skimmelsporenes spredning til resten af huset. Senere skal det desværre vise sig, at det langt fra var nok, til at undgå vores nu livsvarige mén som følger af mange år med skimmelsvamp og de særdeles giftige toksiner som huset er betændt med. Disse toksiner er dokumenteret giver autoimmune sygdomme, varige skader på centralnervesystemet og adskillige cancertyper - dette er så den skræk vi skal leve med i fremtiden.

I efteråret 2009 bliver jeg opmærksom på via en TV udsendelse, at kommunen har pligt til, at foretage alle fornødne undersøgelser af huset, ligesom de har pligt til, at tilsikre genhusning.

På samme tidspunkt er der kommunalvalg og en lokal kandidat begynder at vise særlig interesse for vores sag. Hun kan love helt andre forhold, om hun nu bare bliver valgt til byrådet, så vil hun gøre alt for at hjælpe os, men da hun på daværende tidspunkt ikke er en del af "inderkredsen" kan hun dog først gøre noget, når valget er overstået, hvilket hun meget bestemt fastholder hun vil.

Hun har et fint samarbejde med en ung folketingspolitiker som til Folketingets Boligudvalg stiller spørgsmål om genhusning og kommunens forpligtelser i vores situation.

Da vi fra ministeren får skriftligt svar i nov. 2009 på, at kommunen har pligt til, at foretage undersøgelse af huset, STRAKS de bliver bekendt med så alvorlige indeklimaproblemer, samt tilsikre genhusning, tager jeg i januar 2010 igen kontakt til Rådmanden - hun har altså nu i næsten 2 år direkte undladt kommunens forpligtelse og dermed ikke alene påført mig meget store udgifter, men endnu værre, hun er dermed en medvirkende årsag til de mange gener og risici vi helbredsmæssigt skal leve med.

Denne gang kan Rådmanden ikke løbe fra sin forpligtelse, da hun nu samtidig bliver konfronteret direkte af sin nyvalgt partifælle, som oven i købet er blevet 2. viceborgmester i det nye byråd i Aalborg.

Desværre ophørte løftet om hjælp fra denne nyvalgte politiker - som hun sagde "måtte jeg jo have forståelse for, at hun var partifælle med rådmanden" - nu var hun jo valgt ind i byrådet, så havde hun jo opnået det hun skulle - det er altså sådan man kommer til at tænke !

Se venligst bilag - Mail til en rådmand.

Jeg er sikker på, at du som læser forstår, at vi føler os temmelig dårlig behandlet af Aalborg kommune, når de i flere år intet foretager sig for at tilsikre, at vi ikke ligefrem skal have ødelagt vores helbred, de er ellers senere i dette forløb meget håndfaste i, at "de henholder sig bare til lovgivningen" - men trist er det da, at det tager flere år for den ansvarlige embedsmand i Teknik og Miljøforvaltningen i Aalborg kommune, at læse den lovgivning han er ansvarlig for at administrere, han kan åbenbart kun læse alt det kommunen har ret til, så kan man jo som part i sådan en sag se et indre

billede på, at de forpligtelser kommunen har jf. såvel lovgivning som vejledninger åbenbart er skrevet med usynlig blæk for embedsmænd.

I februar 2010 iværksættes der endelig (endnu) en undersøgelse, denne gang af teknik og miljøforvaltningen og denne gang med henblik på genhusning - siger de.

I slutningen af februar 2010 foreligger endnu en rapport og nu med endnu flere påviste særdeles sundhedsskadelige svampeangreb. I de 2 år der er gået siden 1. undersøgelse, er der dukket nye og særdeles giftige svampe op - dette er toksiner som bl.a. angriber centralnervesystemet, de giver autoimmune sygdomme og adskillige cancer former, men det er jo sygdomme som ikke udvikler sig over en nat, men først viser sig senere i vores liv.

Rapporten går til embedslægeinstitutionen i Nordjylland.

I marts 2010 afholdes der endelig syn og skøn i forbindelse med retssagen.

De færdige syn og skønsrapporter giver ikke entydigt medhold, men det skyldes i særdeleshed, at advokaten ikke var skarp nok til, at stille de rigtige spørgsmål, han ville ikke samarbejde med mine rådgivere.

Det betyder så at Aalborg kommune efterfølgende forlanger frifindelse.

Der stilles herefter en række tillægsspørgsmål som jeg får klart medhold i.

I sagen om genhusning når vi til maj 2010 hvor embedslægen i Nordjylland tager kontakt til den ansvarlige embedsmand i Teknik og miljøforvaltningen og kritisere den manglende genhusning, da min datter og jeg begge er blevet meget syge af at bo i huset.

Den samtale benægter denne embedsmand helt frem til oktober, at skulle have haft. Underligt nok kan han dog godt huske han har talt med Embedslægen, men han kan ikke rigtig huske indholdet af denne samtale!!!

12 Sept. 2010 skriver embedslægen til samme embedsmand, men først da jeg tager kontakt til ham 18 oktober må han tilstå at have modtaget notat fra embedslægen, jeg får ikke en kopi, ligesom han altså direkte har undladt at orientere mig.

I dec. 2010 beslutter udvalget for Teknik og miljø i Aalborg kommune, at kondemnere min ejendom og nedlægge forbud mod beboelse, men kommunen vil ikke genhuse os, man henholder sig til Byfornyelsesloven som beskriver, at årsag til skimmelsvamp er uden betydning.

De tilbyder "meget generøst" at betale vores flytteomkostninger.

Min datter som på det tidspunkt var 16 år gammel havde netop afsluttet 9. klasse på Hals skole. I løbet af sommerferien "knækkede" hendes film helt. Hun havde også i årevis skullet leve med de gener der er, ved at bo i skimmelsvamp og dagligt udsættes for de særdeles giftige toksiner. Hun kendte også til embedslægens besked i maj måned - UD AF DET HUS, og hun var endnu mere rystet end jeg, over kommunens lemfældige behandling af denne sag, det lugter mere og mere af grov magtmisbrug og ligegyldighed.

Hun bad ganske enkelt om, at blive flyttet til noget familie på Sjælland.

Hun var på det tidspunkt optaget på PRE-IB på Hasseris Gymnasium, et studieforløb hun havde set frem til med stor glæde og landstrakte planer for sin fremtid.

Hun var fagligt en meget dygtig pige med et meget stort ansvar for sit skolearbejde. Men det var umuligt at komme ind på en tilsvarende linie på de Sjællandske gymnasier. I det hele taget var det meget svært overhovedet at komme ind på et gymnasium i og omkring Roskilde, men i 11. time lykkedes det på Himmelev gymnasium.

Sin ellers nøje planlagte fremtid måtte hun desværre så kigge i vejviseren efter.

Da alle vores møbler mm. har stået i et hus fuldt af skimmelsvamp i årevis og da jeg nu af helbredsmæssige årsager ikke kan komme ind i huset længere (jeg kan ikke få vejret), så er der ikke noget at flytte.

Vi har således IKKE noget sted at bo, og alle vores ejendele er ødelagt.

Det kræver specialfirma med "rumfolk" at flytte vores indbo og ejendele, og alt skal sendes til afrensning og opbevares i særlige containere, men jeg formoder da, at det har Udvalget for Teknik og Miljø i Aalborg kommune selvfølgelig indregnet i "flytteomkostninger"... Jeg skal dog senere blive klogere.

I forbindelse med Teknik og miljøudvalgets beslutning i dec. 2010 lavede TV2 Nord en optagelse til aftens nyhedsudsendelse.

Ligesom TV2 Nord tilbage i 2007 og 08 har bragt indslag.

Men dagen efter Udvalgets beslutning om at kondemnere min ejendom kunne man læse følgende i Nordjyske dog uden min medvirken til denne orientering:

AALBORG: At myndighederne forbyder, at et privat hus benyttes til menneskebolig hører til sjældenhederne, men det var ikke desto mindre det, der skete i går, da teknik- og miljøudvalget kondemnerede et hus på Brogade i Hou.

To af husets værelser i stueetagen har i tre år været uanvendelige på grund af skimmelsvamp, og efter en officiel undersøgelse på kommunens initiativ i februar i år, som bekræftede problemet med fugt og svamp, blev værelserne forseglede med plastfolie. Det stod dog klart, at generne fra skimmelsvampen berørte den øvrige beboelse, og embedslægen for Nordjylland har siden konkluderet, at der var sammenhæng mellem indeklimaet og sygdom hos husets beboere.

En datter i huset fik det således bedre, da hun flyttede til en anden bolig. Som konsekvens af kondemneringen skal Aalborg Kommune anvise anden bolig samt betale flytteomkostningerne. Ifølge teknik- og miljørådmand Mariann Nørgaard (V) er den pågældende dog flyttet på eget initiativ.

Sideløbende med processen vedrørende det sundhedsmæssige verserer der en retssag mellem husets ejer/beboer og kommunen, idet førstnævnte mener, at det er et nyere vejanlæg ud for huset, der er årsag til fugtproblemerne.

Et er jo den psykiske påvirkning at være part i SÅ langt et sagsforløb, noget andet er samtidig at skulle bo med den daglige påvirkning på kroppen.

Det er daglig hovedpine, kløe på kroppen og i øjne, træthed og manglende koncentration og ikke mindst svære luftvejsgener. Men samtidig var huset delvist

ubeboeligt og vores omgangskreds så vi yderst sjældent og havde ikke gjort i årevis. Min datter var flov over vores boligforhold og absolut med rette.

Et er forvaltningen i Aalborg kommune åbenbart finder det helt i orden, at trække sagen længst muligt i langdrag med de følger det har på mit fysiske og psykiske helbred, men noget andet er for min datter - hun har hele sin fremtid for sig, men må som 16 årig indse, at man ikke kan stole på hverken politikere eller myndighed - de har ikke til hensigt, at skabe bedst mulige vilkår, men gør der imod alt hvad de kan for, at ødelægge os.

Man kan jo spørge sig selv om hvor ideelt er det at være 16 år, og skulle leve under de forudsætninger hun blev stillet - hendes barndomshjem er ødelagt, hendes ejendele er ødelagt, hun skifter hele sin vante og trygge omgangskreds ud, opgiver sit drømmestudie, må undvære sin mor og flygte til andre omgivelser oveni hun fortsat skal acceptere, at Aalborg kommune sløser med så simpelt et forhold som en genhusning.

Jeg selv måtte forlade huset i september 2010, da mine gener af, at have boet der i så mange år med den påvirkning, var ved at tage livet af mig. Samtidig havde jeg jo i 4 måneder været bekendt med embedslægens udtalelser - ud af det hus.

Men sagen om genhusning var tilsyneladende meget svær for Teknik og miljøforvaltningen at håndtere, og jeg kunne ikke fortsætte med, at være tålmodig.

Til syn og skønsmændende skulle der fortsat stilles tillægsspørgsmål og for at fastsætte værdiforringelsen på mit hus, skulle der nu også udarbejdes et syn og skøn tema til Dansk Ejendomsmæglerforening.

Samtidig adciterede Aalborg kommune den entreprenør der havde udført anlægsarbejdet samt adciterede den landskabsarkitekt der havde tegnet krydset - dermed blev der inddraget yderligere 2 advokater ind over min sag.

Jeg følte mig efterhånden tvunget til, at få nogle andre juridiske briller på denne sag og valgte så at skifte advokat.

Mit forsikringsselskab havde givet retshjælpsdækning i første omgang til syn og skøn. Ud fra disse rapporter gav de yderligere tilsagn om dækning med op til 130.000 kr. til en efterfølgende retssag.

Men sagen er ikke engang hovedforhandlet, da jeg skifter advokat i januar 2011.

Sagen er her i november 2011 stadig ikke hovedforhandlet, idet vi har ventet afgørelse på fri proces som har været anket til civilretsstyrelsen.

Uagtet det udbetaler TopDanmark hele dækningen til den nu fyrede advokat, og denne advokat fremsender foruden mig en regning på 56.000 kr. yderligere. Jeg har på intet tidspunkt indgået nogen aftale med ham om, at han skulle have andet en det han kunne få dækket via retshjælp, hvorfor min nye advokat vælger at indbringe ham for advokatnævnet.

Der er stadig i nov. 2011 ikke truffet afgørelse om dette horrible salær.

Min nye advokat indgiver samtidig ansøgning om fri proces, det har den tidligere advokat ellers påstået han havde gjort, men at jeg havde fået afslag - det viser sig så, at han ikke havde indgive noget som helst og altså har holdt mig for nar.

Februar 2011 anfægter Teknik og Miljøforvaltningen, at jeg ikke har indgået en aftale med dem om at fraflytte huset tilbage i september. Jeg begriber snart ikke deres embedsførelse.

Embedslægen retter skarp kritik til forvaltningen af manglende genhusning siden maj 2010 - men i februar 2011 forstår man ikke i samme forvaltning, at jeg er flyttet UDEN at orientere dem. Ingen i forvaltningen har på noget tidspunkt orienteret mig om, at jeg skulle give dem beske derom, ej heller, at deres sagsbehandlingstid tog mere end 1 år, det kan man da kalde sendrægtighed så det basker.

Senere kommer så et spørgsmål om betaling af ejendomsskatter, ejendomsværdiskat, renovation, vandafledningsafgift, vand, varme og el. Huset skal holdes frostfrit, men der ud over har der ikke været forbrug på ejendommen i flere måneder og nu i over 1 år.

ESV har været yderst hjælpsomme og har øjeblikkeligt reguleret udgiften til el.

Men eftersom kommunen kondemner min ejendom, og bestemmer vi ikke må bo der, så kan jeg vel ikke være pligtig til, at betale de udgifter - det må forvaltningen for Teknik og miljø vel afholde, eller fritage mig helt for?

Men ak nej, Forsyningsvirksomhederne i Aalborg vil kun fritage mig for dagrenovation, således forlanger de fortsat fuld a conto betaling for alt - selv for genbrugspladsen.

Skattecenteret har reguleret for ejendomsværdiskat - men jeg kan ikke helt se nogen mening med, at jeg skal betale for en masse udgifter og a conto forbrug på en ejendom som er ødelagt af skimmelsvamp, fordi kommunen fører deres overfladevand fra et vejkryds ind under huset. Og som kommunen så kondemner, smider os på gaden, men ikke yder hverken compensation eller anden bolig. Forsyningsvirksomhederne sender stadig regninger og rykkerskrivelser, men jeg nægter at betale.

Jeg har flakket landet rundt i mere end 1 år og boet på lykke og fromme hos venner og familie. Det har med de vilkår været umuligt at have arbejde og hele min arv fra min mor er gået til at betale rapporter som kommunen skulle have afholdt udgiften til, retsafgifter, samt ydelser til kreditforening og til nogle a conto bidrag på et forbrug der ikke er på en ejendom som selv samme myndighed har ødelagt. Så bliver penge-kassen jo tom.

Sagen er her i november 2011 stadig ikke hovedforhandlet, idet vi har ventet afgørelse på fri proces som har været anket til civilretsstyrelsen.

Jeg fik afslag på fri proces trods jeg opfylder alle betingelser.

Det betyder min nye advokat beder om 50.000 kr. til dækning af hans salær, udgifter til syn og skønsfolk hvor kommunen har stillet 6 tillægsspørgsmål og jeg 2, samt dækning til syn og skøn ved Dansk Ejendomsmæglerforening, hvor

skønstema stadig ikke er færdig udarbejdet - det har så været 15 måneder undervejs.

Jeg får ingen orientering om, at såfremt jeg vælger at stoppe sagen her, vil jeg stadig blive pålagt at betale kommunens sagsomkostninger, fordi man vil betragte sagen for tabt.

Jeg bliver af retten i Aalborg orienteret om, jeg selv kan føre sagen - men med diagnosen posttraumatisk synes det helt uoverskueligt.

Ydermere har jeg et verserende pålæg fra Teknik og miljø udvalget i Aalborg kommune om at indsende forslag til reovering af min ejendom som følge af skimmelsvamp.

Jeg er klar over at dette er en lovmæssig følge af selve kondemneringen.

Hvad jeg der imod har svært ved at forstå er, at jeg skal indgive forslag om reovering af min ejendom, som er ødelagt af skimmelsvamp pga. overfladevand fra kommunens vejkryds. Såfremt kommunen ikke foretager nogen afhjælpende foranstaltninger for at aflede deres overfladevand fra min ejendom, vil alle tiltag jeg foretager være nytteløse. Overfladevandet ledes fortsat direkte ind på husets gavle og fundament.

Jeg hverken kan eller skal grave kommunens fortov op.

Men dybest set er alt dette ligegyldigt.

Jeg har intet kunnet foretage mig på min ejendom siden 2007, hvor problemstillingen blev konstateret.

Så længe der føres en syn og skønssag er jeg forholdt at foretage mig noget som derefter kunne betragtes som forbedrende eller vildledende for sagen. Ligeledes har ejendommen nu stået ubeboet i mere end 1 år.

Det er allerede svært forfaldet og indendørs er skimmelsvampen eskaleret i et sådant omfang, at ejendomsværditabet er at betragte på 100 %.

Alt dette kunne være løst tilbage i 2007 for et min. af penge.

Det synes jo komplet uden dimension.

Sagen er jf. retten meget stor, meget kompleks og meget vanskelig - det er da kun juristerne der har gjort det vanskeligt. Billedet tyder mere og mere på, at disse sager aldrig tager ende - de er som en evig salærforsikring til advokaterne - for juraen tager ingen ende.

Sagsforløbet er uendeligt, tiden for os er urimelig og den psykiske påvirkning ubærlig.

Jeg beder venligst om, ministeren vil taget et møde med os skimmelramte, så vi kan forelægge problemstillinger og konsekvenser.

Vi forstår ikke noget af det her, hvordan kan en af landets største kommuner, en så stor myndighed, en offentlig forvaltning med så kæmpe et budget både forvaltningsmæssigt, men også politisk behandle mennesker så usselt, som Aalborg

kommune og absolut de mennesker der tydeligt demonstrere deres magt i denne sag gør?

Om nogen kan begribe, at det som vi alle burde kunne sætte vores tillid og tro på - netop offentlige forvaltninger og ikke mindst de politikere der er ansvarlige i en sag som denne, vil være det bekendt?

Ganske uhyggeligt er det at vide, at samme folk som i sin tid, var med til, at tage beslutning om dette famøse vejkryds tilbage i Hals kommune, desværre også sidder i Udvalget for Teknik og Miljø i Aalborg kommune og er med til at træffe beslutning om kondemnering - vel vidende gennem alle disse mange år, at vejkrydset er forkert anlagt uden hensyntagen til mit 100 år gamle hus, og i et lille lokalsamfund som Hou/Hals kommer det da også frem, at samme politiker til venner og bekendte udtaler, at man hele tiden har vidst jeg har ret i min påstand - sagen er bare blevet en principalsag - det er ganske enkelt mere end usmageligt.

Jeg kan slet ikke begribe, at man som menneske kan have hverken nerver, moral, etik eller i det hele taget, kunne se sig selv i spejlet hver dag gennem så mange år og vide, at man med fuldt overlæg, har ødelagt livet og helbredet, hjem og ejendele for en lille familie.

Det lugter af ualmindelig dårlig moral og mangel på velvilje til at få løst en sag, på fredelig vis. En sag som startede tilbage i 2004 med Hals kommune, og hvor vi siden 2007 på fredelig vis forsøgte at finde en løsning med Aalborg kommune.

Det lugter af at skubbe sagen fra skrivebord til skrivebord for at fastholde arbejdsbyrder i stedet for, at samarbejde og afslutte et sagsforløb på ansvarlig vis.

At man ikke fra forvaltningen ej heller fra politisk side har kunnet udvise hverken engagement eller samarbejde, så vi kunne have løst denne sag for 4 år siden, men i stedet pålægge mig, at skulle dække de enorme advokatombkostninger, som denne sag løber op i det er da det gale vanvid.

I mellemtiden er huset forfaldet totalt, værdiforringelsen er 100 %, ejendommen er kondemneret, huset kan ikke sælges, sagen bliver aldrig ført for en domstol. Jeg skal tage de økonomiske tæsk for myndigheders fejltagelser, men ingen vil tage ansvar.

Kan man kalde det for "god embedsførelse"?

Kan man i det hele taget kalde det for andet end magtmisbrug af groveste karakter?

I Aalborg kommune kan man åbenbart leve med, at ødelægge vores liv, ruinere os, og gøre alt for, at vores tilværelse skal forblive et helvede. Man dækker sig bare ind under lovgivning - som man har været 4 år om at læse...

De bedste hilsner

Nina Holm Johansen

Mobil +45 25 78 34 04